

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
1.Bf.150/2013/10.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, 2014. év szeptember hó 2. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A kábítószerrel visszaélés büntette miatt az I. r. vádlott és társa ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 8.B.1662/2010/28. számú ítéletét az I. r. és a II. r. vádlottakkal szemben megváltoztatja.

Az I. r. és a II. r. vádlott terhére rótt bűncselekményt társtettesként elkövetett kábítószerrel visszaélés büntette kísérleteként (Btk. 282/A. § (1) és (3) bekezdés);

Az I. r. vádlott cselekményét további kábítószerrel visszaélés vétségének (Btk. 282. § (1) és (5) bekezdés a/ pont) is minősíti, vele szemben a büntetést halmazati büntetésnek tekinti.

A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát az I. r. és a II. r. vádlott esetében fegyházban állapítja meg.

A házi őrizet beszámítására vonatkozó rendelkezést mindkét vádlott tekintetében akként pontosítja, hogy 5 (öt) napi házi őrizet felel meg egy nap szabadságvesztésnek.

A nyomozás során lefoglalt és helyesen a Fővárosi Bíróság Gazdasági Hivatalánál Bl.72/2011/1. szám alatt bevételezett belföldi fizetőeszköz, valamint a lefoglalt külföldi fizetőeszköz kiadását a bűnügyi költség biztosítására visszatartja.

Az I. r. vádlott lakóhelye: -, a II. r. vádlott édesanyja neve helyesen -

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét az I. r. és a II. r. vádlottal szemben helybenhagyja.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A Fővárosi Törvényszék 8.B.1662/2010/28. számú, 2013. január 15. napján kihirdetett ítéletével az I. rendű és a II. rendű vádlottat az 1978. évi IV. törvény 282. § (1), (2) bekezdés b./ pontja szerinti kábítószerrel visszaélés büntette miatt egyaránt 2 év 2 hónap börtönbüntetésre és 3 évi közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett az előzetes fogvatartásban eltöltött idő beszámításáról a kiszabott büntetésbe, és megállapította, hogy a vádlottak a büntetés fele részének kitöltése után feltételes szabadságra bocsáthatóak. Az elsőfokú bíróság a lefoglalt

bűnjelekről is döntött és külön kötelezte a vádlottakat a bűnügyi költség megfizetésére.

Az elsőfokú ítélet kihirdetését követően az ügyész három nap gondolkodási időt tartott fenn a jognyilatkozat megtételére, majd a törvényes határidőn belül joghatályos fellebbezést jelentett be mindkét vádlott terhére részben eltérő jogi minősítés, részben a kiszabott büntetés súlyosítása végett.

Az I. rendű vádlott és védője is három napi gondolkodási időt vett igénybe, majd a védő joghatályos fellebbezést jelentett be a védenca felmentése, másodlagosan a kiszabott büntetés enyhítése érdekében.

A II. rendű vádlott és védője a kihirdetett ítéletet tudomásul vette.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.119/2011/3. számú átiratában - és képviselője a Fővárosi Ítéltábla nyilvános ülésén is - az ügyészi fellebbezést szűkített körben, kizárólag a büntetések súlyosítása végett tartotta fenn. Az ügy felülbírálásában a 2012. évi C. törvény alkalmazását indítványozta a feltételes szabadságra vonatkozó kedvezőbb rendelkezés miatt. A büntetés kiszabása körében kifogásolta az enyhítő szakasz és a feltételes szabadság fele részére vonatkozó kedvezmény alkalmazását. Összességében azt indítványozta az ítéltáblának, hogy az elsőfokú ítélet megváltoztatásával súlyosabb mértékű fegyházban végrehajtandó szabadságvesztést szabjon ki, állapítsa meg a feltételes szabadság legkorábbi időpontjának a büntetés 2/3-ad részének letöltését követő napon való esedékességét, a házi őrizet beszámítását pedig öt napra korigálja. Egyebekben az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

A Fővárosi Ítéltábla nyilvános ülésén az I. rendű vádlott védője fellebbezését módosított tartalommal, kizárólag a kiszabott büntetés enyhítése végett tartotta fenn. Ennek indokát a vádlott büntetlen előéletében, a jelentős időmúlásban és a kábítószer mennyiségének a jelentős mennyiség alsó határához történő közelítésében jelölte meg. Hivatkozott még védenca rendezett családi körülményeire, édesapja betegségére. Az enyhített büntetés végrehajtásának felfüggesztésére is indítványt tett.

A II. rendű vádlott védője azt emelte ki, hogy védenecének büntetése nem eltúlzottan enyhe, jelentős az időmúlás és további egy - összesen három - kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik. Hangsúlyozta, hogy a kábítószeresek közül a marihuana kisebb kockázatot jelent az egészségre, amelyet álláspontja szerint a büntetés kiszabása során irányadó enyhítő tényezők között értékelni kell és kifejtette azt is, hogy védenca tekintetében alkalmi elkövetésről van szó. Álláspontja szerint az elkövetés idején hatályos anyagi jogi szabályokat kell alkalmazni az ügy felülbírálatakor, mivel az un. régi Btk-ban még nem kapott helyt a büntetéskiszabás középértéket irányadónak tekintő elve. Mindezekre figyelemmel az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

A fellebbezések részben - de eltérő tartalommal - voltak alaposak.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet és a megelőző eljárást a Be. 348. § (1) bekezdés alapján teljes körben felülbírált.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályok maradéktalan betartása mellett folytatta le a bizonyítási eljárást. Az ügy ténybeli és jogi elbírálásához szükséges bizonyítékokat beszerezte, az ítéletben felsorolta és azokat kellően megvizsgálta, értékelte és mérlegelte. Az ügyfelderítési kötelezettségét teljesítette, a bizonyítékokat felsorolta és értékelésüket elvégezte. Részletesen és alaposan megindokolta, hogy a vádlottak nyomozati tagadó vallomásával (a bíróság előtt éltek a hallgatás jogával) szemben milyen bizonyítékokra alapítva és milyen ésszerű érvek és logikai következtetések mentén állapította meg a tényállást. A bizonyítékokat, és a mérlegelés gondolati folyamatát kellően rögzítette, a ténybeli megállapításai iratszerűek és pontosan felsoroltak.

A fentiek szerint megállapított és a másodfokú eljárásban is irányadó történeti tényállást csak kisebb körben a Be. 352. § (2) bekezdése alapján az alábbiak szerint kellett kiegészíteni.

- Az elsőfokú ítélet 4. oldalának 2. bekezdésében leírási hiba miatt elmaradt a házkutatással érintett lakás utcájának meghatározása. A cím helyesen: -
- Az ítélet indokolásából, a 13. oldalról pedig át kell emelni a tényállásba azt a megállapítást, hogy az I. rendű vádlott beszámítási képessége nem korlátozott.
- A vádlottak személyi körülményeit a nyilvános ülésen felvett adatokkal akként kell kiegészíteni, hogy az I. rendű vádlott a Kft-nél (a városban) áll munkaviszonyban 2013. április 1. napjától havi bruttó 50.000. Ft jövedelemmel személyi taxi vezetői munkakörben heti 4 órában. Édesapja eltartásáról/ápolásáról gondoskodik, aki - a levonások után - havi 44.705. Ft. ellátásban részesül.
- A II. rendű vádlott további egy - három és fél hónapos - kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik, a további két gyermeke mellett.

A fentiek szerint kiegészített tényállás már teljes és a másodfokú elbírálás során irányadóan a felülbírálat alapját képezi.

Az elsőfokú bíróság a megalapozott tényállásból okszerűen vont következtetést a vádlottak bűnösségére, de tévedett a bűncselekmény jogi minősítése során.

A vádlottakkal szemben benyújtott vád kereskedői típusú magatartást tett a vád tárgyává, de az elsőfokú bíróság a kábítószer tartását róta a vádlottak terhére és

ebben a körben állapította meg a bűnösségüket. Tévedett az elsőfokú bíróság, mivel az irányadó tényállásból nem az alkalmazott jogi minősítés következik.

A minősítés alapjául szolgáló megállapítások szerint a vádlottak együtt léptek ki a II. rendű vádlott által lakott házból, az I. rendű vádlott kezében volt a kereskedelmi mennyiségű kábítószer tartalmazó nylon zacskó, együtt mentek az I. rendű vádlott használatában álló robogóig, az I. rendű vádlott a II. rendű vádlott segítségével kívánta a zacskót elhelyezni a robogó tárolórekeszébe, amikor is a hatóság intézkedésére sor került.

Az 1/2007. Büntető jogegységi határozatban foglaltak szerint az átadás elkövetési magatartása akkor állapítható meg, ha az átadás azért történik, hogy a kábítószer az átvevő maga fogyassza el, amely a jelen esetben kizárható. A kábítószerrel való kereskedést pedig a forgalomba hozatalnál tágabb elkövetési magatartásként határozza meg, amely magában foglal minden olyan tevékenységet, amellyel a kábítószer eljuthat a fogyasztóhoz vagy a viszonteladóhoz. A forgalomba hozatal és a kereskedés elhatárolásának az alapja a haszonszerzésre való törekvés. A forgalomba hozatal az azzal szükségszerűen együttjáró átadáson túlmenően több résztevékenységből tevődik össze. Jelentheti az áru tárolását, a szállítóeszköz, a kísérők biztosítását, az eladók és vevők felkutatását, megállapodás kötést. Felölel minden olyan mozzanatot, amely a kábítószer kereskedelmi forgalomba kerülését célozza. A forgalomba hozatal is együttjár az átadással, de nem szűkíthető le csak erre a magatartásra. Forgalomba hozatalt kell megállapítani akkor is, ha egyszeri átadásra kerül sor, de az elkövető célja több személy részére történő hozzáférés biztosítása. (BH. 2002. évi 299. illetve 175.) A forgalomba hozatal ellenérték fejében és ingyenesen is történhet, akár úgy is, hogy az ellenértéket a továbbítás vállalása fejében megkapott kábítószer adag jelenti. A forgalomba hozatal szándékára a jogegységi határozat értelmében a mennyiségből is lehet következtetni.

A felülbírált ügyben a kábítószer tartása befejeződött azzal, hogy a kábítószer kikerült a tárolás helyéül szolgáló lakásból, megjelent az utcán, elhelyezésre került az annak elszállítására alkalmas járműben. Ezzel az együttes vádlotti magatartással megkezdődött az a folyamat, amely lehetővé tette, hogy több ezer adag kábítószer a forgalomba bekerüljön, mivel a forgalomba hozatal, azt célozza, hogy a kábítószer akár közbeékelődő személyek révén bekerüljön a forgalomba. Ellenben a bűncselekmény a tényleges forgalomba kerüléssel fejeződik be, amelyet a felülbírált ügyben a hatóság közbelépése megakadályozott. A forgalomba hozatal szándéka a három kilogrammot meghaladó, tehát feltétlenül kereskedelmi mennyiségű kábítószer mértékéből egyértelmű. A II. rendű vádlott kábítószer fogyasztására egyáltalán nem merült fel adat, az I. rendű vádlott saját fogyasztását pedig nem alapozhatja meg a jelentős mennyiség alsó határát meghaladó hatóanyagú kábítószer.

Mindezekre figyelemmel a vádlottak magatartása a kábítószer forgalomba hozatalának kísérleteként értékelhető.

A másodfokú bíróság a bűncselekmény törvényes minősítése kapcsán megvizsgálta a Btk. 2. § alapján alkalmazandó jogszabályt. A jelenleg hatályos 2012. évi C. törvény a büntetés kiszabása során a középértéket tekinti irányadónak szemben az elkövetés idején érvényes anyagi jogi szabályokkal. A jelentős értékű kábítószer forgalomba hozatalát mind az elkövetéskor mind az elbíráláskor akár határozatlan ideig tartó szabadságvesztéssel is szankcionálja a jogalkotó, de a határozott ideig tartó szabadságvesztés maximális mértéke jelenleg 20 év az elkövetéskor irányadó 15 évvel ellentétben. Ezekkel az egyértelműen súlyosabb változásokkal mindössze az állítható szembe, hogy az I. rendű vádlott esetében a csekély mennyiségű kábítószer fogyasztása a jelenlegi szabályok szerint beolvad a súlyosabban minősülő bűncselekménybe, míg az elkövetéskori szabályok szerint halmazatot képeznek.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint a kisebb súlyú vétségért halmazatban kiszabható büntetés kisebb hátrányt jelent a középértékes és a határozott idejű büntetés magasabb mértékkel fenyegetett büntetés kiszabásánál, ezért mindkét vádlott esetében az elkövetéskor irányadó jogszabályokat alkalmazta, és a vádlottaknak felrőtt forgalomba hozatalt e szerint minősítette a Btk. 282/A. § (1) és (3) bekezdése szerint, továbbá az I. r. vádlott cselekményét további a Btk. 282. § (1) és (5) bekezdés a/ pontjába ütköző kábítószerrel visszaélés vétségének is.

A büntetés kiszabása során irányadó enyhítő és súlyosító tényezőket az elsőfokú bíróság feltárta, azt annyiban kell kiegészíteni, hogy nyomatékos enyhítő körülmény a bűncselekmény kísérleti szakban való megrekedése, valamint a további jelentős időmúlás, amely kiegészült az első - és másodfokú elbírálás között eltelt idővel. A vádlottak büntetlen előélete az életkoruk miatt nyomatékos enyhítő körülmény, és újabb eljárás sem indult velük szemben, amely a bűncselekmény jellege miatt utalhat a védelem által figyelembe venni indítványozott alkalmi elkövetésre. E körülmények miatt az enyhítő szakasz alkalmazásával kiszabott büntetés nem tekinthető eltúlzottnak enyhének, és a személyi körülmények miatt a feltételes szabadságra vonatkozó rendelkezést sem érintette az ítéletábla az időmúlásra tekintettel. Ellenben a bűncselekmény tárgyi súlya miatt előírt - és a másodfokú bíróság által alkalmazott súlyosabb minősítéshez kapcsolódó - fegyház fokozat alkalmazása indokolt, ezért erről a Btk. 42. § (2) bekezdés 3. pontja szerint rendelkezett az ítéletábla.

A Btk. 99. § (3) bekezdése értelmében a házi őrizet beszámítása esetén öt nap felel meg egy napi szabadságvesztésnek az irányadó fegyházfokozat esetében, ezért e rendelkezést módosítani kellett.

Az elsőfokú bíróság helyesen döntött a lefoglalt bel- és külföldi fizetőeszköz kiadásáról, azonban elkerülte a figyelemét a Be. 157. § (1) bekezdése, amelynek értelmében a vádlott számára kiadandó dolgot a bűnügyi tartozások megfizetésére vissza lehet tartani, mivel ennek feltételei a felülbírált ügyben fennálltak, az ítéletábla erről rendelkezett a határozatában.

Mindezekre figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 372. § alapján a fentebb kifejtett körben megváltoztatta, míg egyéb törvényes rendelkezéseit helybenhagyta.

Az I. rendű vádlott terhére felrótt további bűncselekmény nem nyitja meg a harmadfokú eljárást, mert a felelősségét e tekintetben az elsőfokú bíróság is megállapította, csak az ott felrótt fogyasztási típusú jogi minősítésbe beolvadt e cselekmény és törvényi egységet képezett. Újabb bűncselekményt tehát a másodfokú bíróság sem állapított meg, csak a kereskedői típusú magatartás mellett a fogyasztás már halmazati kapcsolatba került. Erre figyelemmel a Be. 386. § értelmében kizárt a másodfellebbezés.

Budapest, 2014. év szeptember hó 2. napján

Dr. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke

Dr. Mató Ágnes s.k.
előadó bíró

. Vincze Piroska s.k.
bíró

A Fővárosi Törvényszék 8.B.1662/2010/28. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 1.Bf.150/2013/10. számú határozatában foglalt változások mellett az I. rendű és a II. rendű vádlottal szemben jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2014. szeptember hó 2. napján

. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke

Kiadmány hitelül:
tisztviselő